

andring i Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og jeg skal derfor paa det varmeste anbefale det til videre og hurtig Fremme.

Jeg vil dog tillade mig hertil at knytte et Par Henstillinger, der ganske vist ikke direkte vedkomme Lovforslaget, men dog staa i nogen indre Forbindelse dermed.

Der er jo, som det vides, særlig her i Hovedstaden en Mængde private højere Almenskoler, som løse den Opgave at yde en Undervisning i det Omfang, som den eneste Statsskole, der bestaar her i Byen, nemlig Metropolitanskolen, selvfølgelig ikke har kunnet magte. Disse Privatskoler have kæmpet, kan man sige, i lang Tid en haard Kamp for at yde deres Lærere en nogenlunde rimelig Lønning uden uforholdsmæssig Forhøjelse af Skolepengene. For saa vidt det maaske er naaet eller naas i en nær Fremtid, er det dog langt fra i det Forhold, som det nu forhaabentlig vil naas for Rektorerne og Lærerne ved Statens højere Almenskoler ved dette Lovforslag. Der er derfor, saa vidt jeg ved, ogsaa allerede tidligere indgivet Andragende fra i alt Fald en Del af disse Skoler om et Statstilskud. En Del af disse Skoler have jo faaet nogen Støtte af Staten ved en Garanti, et Laan, og endvidere have de faaet en Støtte til Pensionering af deres Lærere, men til selve Lønningen af deres Lærere have hverken de forenede Skoler eller de udenfor dem staaende højere Almenskoler i København faaet noget Tilskud, og de ville ikke kunne naa til en sømmelig og til dette Forslag nogenlunde svarende Lønning for deres Lærere uden et saadant Statstilskud. Jeg skal derfor tillade mig meget varmt at anbefale den højtærede Kultusminister at se med Velvillie paa det Andragende i saa Henseende, der, saa vidt jeg ved, foreligger.

Der er endelig endnu en Henstilling, jeg vil gøre. Den vedrører dels Forstanderne for Døvstummeanstalterne og Blindeinstituttet, dels ogsaa Forstanderne for Statsseminarierne. Disse Forstandere have hidtil været og ere altsaa lønnede paa samme Maade som Rektorerne ved de højere Almenskoler nu, men naar dette Lovforslag bliver til Lov, saa vil deres Løn være en Del ringere. Der foreligger et Andragende fra en Del af disse Forstandere om, at det Lighedsforhold, som hidtil har været til Stede, maa blive bevaret, at de altsaa maa opnaa en tilsvarende Lønningsforhøjelse. Jeg vil hertil bemærke, at det er saa meget mere rimeligt, som der i 1906 blev vedtaget og udkom en Lov om

Lønninger for Forstanderne og Lærerne ved Døvstummeanstalterne og ved Blindeinstituttet, og noget tidligere udkom en Lov om Lønninger ved Statsseminarierne. Men med Hensyn til Forstanderne paa disse Institutter og Anstalter blev Spørgsmaalet om en Lønningsforhøjelse med Villie holdt tilbage, fordi der ikke kunde gives dem en højere Lønning end den, der da og endnu gælder for Rektorerne. Det blev altsaa med Villie holdt tilbage, og der skete kun den lille Forbedring i deres Forhold, at Tidsrummet for Aldersstigningen blev forandret fra 5 til 4 Aar. Nu vilde jeg altsaa betragte det som en naturlig Konsekvens af dette Forslag, hvis det bliver til Lov, hvad jeg haaber, at der tages Hensyn til disse Forstanderes Stilling, saa at den gamle Ligestilling med Rektorerne ved Statens højere Almenskoler bliver opretholdt. Der kunde jo vel siges, at Rektorerne ved Statens højere Almenskoler have at styre Anstalter med højere Maal end de Institutter og Anstalter, jeg har talt om, og at der af dem maaske kræves særlige Kvalifikationer i Retning af Eksamen o. s. v., som ikke behøve at være opfyldte af de nævnte Forstandere, men som dog faktisk ere det.

Hovedsagen er imidlertid, at den administrative Byrde, som paahviler Forstanderne, er, kan jeg sige, mindst lige saa stor som den, der paahviler Rektorerne ved Statens højere Almenskoler og efter min Overbevisning ikke lidt større paa Grund af det ganske ejendommelige Materiale, hvormed disse Forstandere have at arbejde. Jeg maa derfor ogsaa tillade mig at henstille dette Spørgsmaal til den højtærede Kultusministers Overvejelse, idet jeg i øvrigt, som sagt, varmt skal anbefale det nærværende Lovforslag til videre Fremme og til Vedtagelse.

Johansen: Vi staa overfor Behandlingen af en lang Række Lønningslove, og den foreliggende Sag er den første. Den har i det andet Ting faaet en velvillig Behandling, og der er, som den ærede foregaaende Taler pegede paa, kun ganske enkelte Punkter, hvor Folketinget ikke har fulgt Ministeren fuldt ud. Den foreslaaede Lønningsforhøjelse er ret naturlig som Følge af, at Livsforholdene ere blevne en hel Del dyrere, end de vare i 1892, da Lønningsloven for de lærde Skoler blev given. Jeg kan tiltræde Forslaget, saaledes som det her foreligger. Der var enkelte Punkter, som det ærede kongevalgte Medlem (Goos) pegede paa; blandt